

Bezwaren/Opmmerkingen Werkkostenregeling

- 1 De verschillende vergoedingen en verstrekkingen worden dubbel in de administratie vastgelegd, zowel in de financiële als in de salarisadministratie.
Ook sluit de vastlegging in beide administraties niet aan omdat in de salarisadministratie de kosten inclusief BTW moeten worden geadmistriseerd en in de financiële administratie de kosten exclusief BTW worden vastgelegd. Een oplossing zou kunnen zijn om de kosten binnen de salarisadministratie exclusief BTW te administreren en dientengevolge het percentage voor de vrije ruimte te verlagen.
- 2 De uitruil van bruto loonbestanddelen voor onbelaste vergoedingen zou niet ten laste mogen gaan van de forfaitaire vrije ruimte omdat de werknemer zelf de onbelaste vergoeding financiert door inlevering van bruto salaris. Feitelijk is in een dergelijke situatie geen sprake van een vergoeding of verstrekking omdat deze niet door de werkgever worden gefinancierd en leiden daarom niet tot een kostenpost voor de werkgever. Tevens verplichten diverse CAO's de werkgevers om medewerking te verlenen aan de fiscale verrekening van bijvoorbeeld de vakbondscontributie. Door dergelijke maatregelen wordt de forfaitaire ruimte voor de werkgever behoorlijk beperkt.
- 3 Het onderscheid tussen een vergoeding en verstrekking is niet wenselijk. Waarom is een verstrekte telefoon die voor meer dan 10% zakelijk wordt gebruikt een nihilwaardering en een vergoeding voor het toestel dat voor hetzelfde doel wordt gebruikt, een forfaitaire vergoeding? Vereenvoudiging kan gerealiseerd worden door het onderscheid tussen een vergoeding en verstrekking op te heffen.
- 3 Hoe dient om te worden gegaan met de verstrekking van een auto van de zaak in het kader van het noodzakelijkheids criterium?
- 4 Verdeling van de 29 kostensoorten in vier verschillende categorieën (intermediaire kosten, gerichte vrijstellingen, nihil waarderungen en forfaitaire vergoedingen) leidt niet tot meer eenvoud en betekent concreet lastenverzwaring.
- 5 Het huidige gebruikelijkheids criterium leidt tot te veel discussies. Bijvoorbeeld hoe dient om te worden gegaan met een onbelaste verstrekte bonus via de forfaitaire ruimte van de werkkostenregeling terwijl deze in de jaren voor toepassing van de werkkostenregeling nooit vergoed werd? Is er in dit geval dan nog sprake van gebruikelijkheid?
- 6 Werkgevers met een relatief groot personeelbestand en een relatief kleine loonsom (Horeca, Zorg, Detailhandel), worden extra benadeeld door de regeling omdat per werknemer maar een geringe forfaitaire ruimte beschikbaar is.
- 7 In de vervoersbranche zijn werknemers verplicht kosten te maken om hun functie naar behoren te kunnen uitoefenen. Denk hierbij bijvoorbeeld aan de verklaring van goed gedrag. Deze kosten worden door de werkgever vergoed maar gaan ten laste van de forfaitaire ruimte. Waarom worden deze uitgaven/kosten niet als een gerichte vrijstelling aangemerkt?

